

İsmail Gasprinskiy

AMAN OĞLUM

Aman, oğlum, satma saqın, eliñdeki toprağı,
Anañ kibi seni besler bereketli quçağı.
Piçen, arpa, aş istemez, verir saña bunları,
Sefil rezil olma saqın, satıp ana toprağı.

Yedikleriñ, içtikleriñ ep bu topraqтан kele,
Cebiñdeki aqçaları saña bu topraq vere,
Alma, armut, arpa boğday, bağ ve bostan cümlesi –
Toprağıñ verdiği baylıq... Satma saqın, toprağı.

Onı bilip, sevmelisiñ çayır ile bağçayı,
Aqça suvdır aqar gider, bitirirsiñ aqçayı.
Bağça gitti, aqça bitti, ne olur seniñ aliñ?
Aman oğlum, topla aqça, kerı qaytar bağçayı.

Baq, seniñ bir çayırıñ bar... Ne guzeldir çoqraqı,
Şırıl-şırıl kele suvu, yarıp qara toprağı.
Lânet eder saña çoqraq, satma saqın çayırını,
Eger satsañ, çevirirsiñ fenaya sen hayırını.

Saç tarlaya arpa, boğday, işle, bekle tarlayı,
Bir saçarsıñ – on alırsıñ, unutmayıp Hudayı,
Bir çuval boğdaya qarşı, altın kümüş verirler,
Kerekleriñ er ne ise – bunlar ile kelirler.

Aman oğlum, satma saqın, eliñdeki toprağı,
Anañ kibi seni besler, bereketli quçağı
Piçen, arpa, aş istemez, verir saña bunları,
Sefil rezil olma saqın, satıp ana toprağı.

QIRIM

Buña “Yeşil ada” derler, yüce maali Çatır Dağ,
Buniñ bir tarafı çöldür, bir tarafı bağça-bağ.

Kelir suvlar yaylalardan, ne güzeldir boyları,
Altın aşlıq tarlaları, qozuları qoyları.

Öter quşlar saba-aqşam, olur yazda gülistan,
Er ne taraf göz ederseñ altın aşlıq, bağ-bostan

Pek güzeldir ab-avası, yay ve cay, cay ve yay,
Şeerleriñ eskileri – Qarasuv, Bağçasaray.

Dop-dolu edi halqımızla Yeşil ada bir zaman,
Az degildi yurtumuzda Manla-Batır, qaraman.

Zeval keldi, yurt bozuldu, qaç ve köç aldav ile,
Gitti halqlar, keldi yadlar başqa al ve dil ile.

Unutmañız çocuqlarım, Qırım siziñ vatandır,
Saip oluñız bu vatana çalışıp edep ile.

Buña “Yeşil ada” derler, yüce maali Çatır Dağ,
Buniñ bir tarafı çöldir, bir tarafı bağça-bağ.